ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

10 декември 2007 година *

По дело C-134/07

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Sąd Rejonowy w Jaworznie (Полша) с акт от 6 февруари 2007 г., постъпил в Съда на 7 март 2007 г., в рамките на производство по дело

Piotr Kawala

срещу

Gmina Miasta Jaworzna,

СЪДЪТ (пети състав)

състоящ се от: г-н A Tizzano, председател на състав, г-н M. Ilešič (докладчик) и г-н E. Levits, съдии,

генерален адвокат: г-жа E. Sharpston,
секретар: г-н R. Grass,

* Език на производството: полски.

предвид изложеното в писмената фаза на производство:

— за полското правителство от г-жа E. Ośniecka-Tamecka, в качеството на представител,

— за Комисията на Европейските общности от г-н D. Triantafyllou и г-жа K. Herrmann, в качеството на представители,

Съдът, като счете, че следва да се произнесе с мотивирано определение съгласно член 104, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник

след изслушване на генералния адвокат,

постанови настоящото

Определение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 25 ЕО и член 90, първа алинея ЕО.

2 Запитването е отправено в рамките на спор между г-н Kawala и Gmina Miasta Jaworzna (община Jaworzno) по повод на такса в размер на 500 PLN, заплатена на 18 август 2005 г. за получаване на свидетелство за първа регистрация на внесено в Полша от друга държава-членка моторно превозно средство втора употреба (наричана по-нататък „разглежданата такса“).

Правна уредба

Общностна правна уредба

3 Съгласно член 23 ЕО:

„1. Общността се основава на митнически съюз, който обхваща цялата търговия със стоки и който включва забрана на митата върху вноса и износа между държавите-членки, и на всички такси с равностоен на мито ефект, както и приемането на обща митническа тарифа при техните отношения с трети страни.

2. Разпоредбите на член 25 и на глава 2 от настоящия дял се прилагат по отношение на стоките с произход от държавите-членки и на стоките с произход от трети страни, които се намират в свободно обръщение в държавите-членки.“

4 Член 25 ЕО гласи:

„Между държавите-членки се забраняват митата при вноса или износа, както и таксите с еквивалентен на мито ефект. Тази забрана се прилага и по отношение на таксите с фискален характер.“

5 Член 28 ЕО предвижда:

„Количествените ограничения върху вноса и всички мерки, имащи равностоен ефект се забраняват между държавите-членки, без да се засягат разпоредбите по-долу.“

6 Съгласно член 30 ЕО:

„Разпоредбите на членове 28 и 29 не изключват забрани или ограничения върху вноса, износа или транзитното преминаване на стоки, основаващи се на съображенията за обществен морал, обществен ред или обществена сигурност; за закрила на живота и здравето на хората, животните или растенията; за закрила на националните богатства с художествена, историческа или архитектурна стойност; за закрила на индустриалната или търговската собственост. Тези забрани или ограничения не могат да представляват средство за произволна дискриминация или прикрито ограничение върху търговията между държавите-членки.“

7 Член 90, първа алинея ЕО е със следната редакция:

„Нито една държава-членка не може да налага, пряко или косвено, каквито и да било вътрешни данъци върху стоките на други държави-членки, които надвишават наложените пряко или косвено върху подобните местни стоки.“

Национална правна уредба

8 Член 77 от Закона за движението по пътищата (Prawo o ruchu drogowym) от 20 юни 1997 г. (Dz. U от 2003 г., № 58, позиция 515, № 124, позиция 1152, № 130, позиция 1190 и № 137, позиция 1302) предвижда:

„1. Производителят или вносителят на нови превозни средства е длъжен да издава свидетелство за регистрация за всяко ново превозно средство, пуснато в продажба на територията на Република Полша.

2. Свидетелството за регистрация се дава на собственика на превозното средство.

3. Свидетелството за регистрация на моторно превозно средство, различно от визираните в параграф 1, се дава след заплащане на такса за регистрация от компетентния за регистрацията staroste при първата регистрация на превозното средство на територията на Република Полша с изключение на превозните средства, предназначени за колекции и на превозните средства, визирани в член 73, параграф 4.

4. Министърът на транспорта:

[…]

2) определя със заповед размера на таксата, която трябва да се заплати за получаване на свидетелството за регистрация.“

9 Точки 1 и 2 на параграф 1 от заповедта на министъра на инфраструктурата от 28 юли 2003 г. относно размера на таксата, дължима за получаване на свидетелството за регистрация на превозно средство (Dz. U от 2003 г., № 137, позиция 1310, наричана по-нататък „заповедта от 28 юли 2003 г.“), гласят:

„1. Свидетелство за регистрация при първата регистрация на превозното средство на територията на Република Полша се издава срещу събиране на такса в размер на 500 PLN от Службата за регистрация.

2. Дубликат на свидетелството за регистрация се издава срещу събиране на такса в размер на 75 PLN от Службата за регистрация.“

10 След осъществяване на фактите по спора по главното производство, с решение от 17 януари 2006 г. Trybunał Konstytucyjny (Конституционен съд) обявява, че параграф 1, точка 1 от заповедта от 28 юли 2003 г. по същество противоречи на разпоредбите на Закона за движение по пътищата и на полската конституция. Съгласно решението, от 1 май 2006 г. посоченият параграф е изгубил всякаква задължителна сила.

11 Впоследствие министърът на транспорта и строителството издава заповедта от 28 март 2006 г. относно размера на таксата, която трябва да се заплати за получаване на свидетелството за регистрация на превозното средство, в сила от 15 април 2006 г., съгласно която както издаването на свидетелство за първа регистрация (параграф 1, точка 1 от тази заповед), така и това на дубликат на свидетелството за регистрация (параграф 1, точка 2 от посочената заповед) се извършват срещу събиране на единствена такса в размер на 75 PLN от Службата за регистрация.

Спорът по главното производство и преюдициалният въпрос

12 На 9 май 2005 г. г-н Kawala закупува в Германия моторно превозно средство втора употреба с марка „Mercedes-Benz“ и го внася същия месец в Полша.

13 На 18 август 2005 г. г-н Kawala плаща на Gmina Miasta Jaworzna такса в размер на 500 PLN за получаване на свидетелство за първа регистрация на споменатото превозно средство в Полша.

14 От акта за препращане е видно, че при липса на регистрация на превозното средство г-н Kawala не е в състояние да се придвижва правомерно в Полша с това превозно средство.

15 На 9 октомври 2006 г. г-н Kawala подава пред Sąd Rejonowy w Jaworznie (Районен съд на Jaworzno) жалба срещу Gmina Miasta Jaworzno за получаване на сумата от 425 PLN, представляваща разликата между таксата, която е заплатил за издаването на свидетелството за първа регистрация и размера, който би трябвало да заплати за издаването на дубликат на това свидетелство, който е 75 PLN.

16 Sąd Rejonowy w Jaworznie отбелязва, че доколкото член 90 ЕО не допускал прилагането на параграф 1 от заповедта от 28 юли 2003 г., в съответствие с член 10 ЕО, както и с принципа за предимство на общностното право, по висящия пред него спор той не трябвало да прилага разпоредбите на заповедта, противоречащи на общностното право, включително за периода, предхождащ обявения с решението на Trybunał Konstytucyjny момент, от който посочените разпоредби губят всякаква задължителна сила.

17 Sąd Rejonowy w Jaworznie отбелязва, че ако г-н Kawala беше закупил ново превозно средство в Полша, нямаше да е длъжен да заплаща каквато и да било такса пред Gmina Miasta Jaworzna за получаване на свидетелството за първа регистрация, тъй като последното щеше да бъде осигурено от производителя или от вносителя на превозното средство, който впрочем щеше да е заплатил за свидетелството чиста сума в размер на 9,71 PLN (без данък добавена стойност).

18 При тези обстоятелства Sąd Rejonowy w Jaworznie решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Възпрепятства ли член 90 ЕО прилагането на член 1 [от заповедта от 28 юли 2003 г.], доколкото регистрацията на превозно средство, внесено в Полша от друга държава-членка, зависи от заплащането на такса, дължима за издаването на свидетелството за регистрация в размер на 500 PLN?“

19 Освен това препращащата юрисдикция отбелязва, без формално да поставя втори преюдициален въпрос, че в случай на отрицателен отговор на първия въпрос може да се окаже необходимо тълкуване на член 25 ЕО с оглед изясняване дали посочената разпоредба възпрепятства прилагането на член 1 от заповедта от 28 юли 2003 г., доколкото разглежданата такса би представлявала такса с равностоен на мито ефект.

По преюдициалния въпрос

20 В съответствие с член 104, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник на Съда когато отговорът на определен преюдициален въпрос се налага недвусмислено от съдебната практика, Съдът, след изслушване на генералния адвокат, може да се произнесе с мотивирано определение.

21 С въпроса си препращащата юрисдикция иска по същество да установи дали член 90, първа алинея ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска събирането на разглежданата такса, която на практика обременява първата регистрация на моторно превозно средство втора употреба, внесено от друга държава-членка, а не придобиването в Полша на превозно средство втора употреба, доколкото последното вече е регистрирано в споменатата държава.

22 Като се има предвид, от една страна, че полското правителство счита, че задължението за получаване на свидетелство за регистрация на превозно средство втора употреба, внесено от друга държава-членка, влиза в приложното поле не на член 90 ЕО, а на членове 28 ЕО и 30 ЕО, в качеството на мярка с равностоен на количествено ограничение на търговията ефект, което обаче било необходимо, пропорционално и обосновано от съображения, свързани с обществения

ред, а от друга страна, препращащата юрисдикция изтъква възможността разглежданата такса да влиза в приложното поле на членове 23 ЕО и 25 ЕО, тоест на забраната на митата и таксите с равностоен ефект, следва да се определи на първо място коя е разпоредбата от Договора ЕО, в светлината на която трябва да се преценява разглежданата такса.

23 От постоянна съдебна практика е видно, че приложното поле на член 28 ЕО не обхваща пречките, визирани в други специални разпоредби, и че пречките от данъчно естество или с равностоен на мито ефект, посочени в членове 23 ЕО, 25 ЕО и 90 ЕО, не влизат в приложното на забраната по член 28 ЕО. Освен това по отношение на съответното приложно поле на членове 25 ЕО и 90 ЕО от постоянната съдебна практика е видно, че разпоредбите относно таксите с равностоен ефект и тези относно дискриминационните вътрешни данъци не се прилагат кумулативно, поради което според системата на Договора един и същ данък не може да се включва едновременно към тези две категории (вж. по-специално Решение от 17 юни 2003 г. по дело De Danske Bilimportører, C-383/01, Recueil, стр. I-6065, точки 32 и 33, както и цитираната съдебна практика).

24 Що се отнася до въпроса дали такса като разглежданата се включва в понятието за такси с равностоен ефект по смисъла на членове 23 ЕО и 25 ЕО, от постоянната съдебна практика следва, че всеки едностранно наложен паричен налог, независимо от наименованието му и начина му на събиране, с който се облагат стоките, поради факта че преминават граница, и който не е мито в прекия смисъл на това понятие, представлява такса с равностоен ефект (Решение от 18 януари 2007 г. по дело Brzeziński, C-313/05, Сборник, стр. I-513, точка 22 и цитираната съдебна практика).

25 Такса, подобна на разглежданата по главното производство, обаче не се събира поради преминаване на границата на държавата-членка, която го е въвела. Всъщност от данните, предоставени както от препращащата юрисдикция, така и от полското правителство е видно, че с разглежданата такса се облагат моторните превозни средства втора употреба единствено при първата им

регистрация в Полша с изключение на превозните средства, които независимо поради каква причина не са предназначени да бъдат регистрирани. Освен това, според данните от полското правителство, с таксата можело да се облага и първата регистрация на някои ограничени категории превозни средства, които вече се намират в Полша, но все още не са регистрирани там.

26 При това положение, доколкото такса върху първата регистрация на моторни превозни средства, подобна на разглежданата, явно има данъчен характер и се събира не поради преминаване на границата на държавата-членка, която я е въвела, а във връзка с първата регистрация на моторно превозно средство на територията на тази държава, следва да се приеме, че тя се включва в общ режим на вътрешното облагане на стоките и в резултат на това следва да се разгледа в светлината на член 90 ЕО.

27 В това отношение следва да се припомни, че Съдът вече е отсъдил, че в системата на Договора за ЕО член 90 ЕО допълва разпоредбите за премахване на митата и на таксите с равностоен ефект. Тази разпоредба има за цел да осигури свободното движение на стоките между държавите-членки в нормални условия на конкуренция чрез отстраняването на всякаква форма на закрила, която може да последва от прилагането на дискриминационни вътрешни данъци по отношение на стоки с произход от други държави-членки (Решение по дело Brzeziński, цитирано по-горе, точка 27 и цитираната съдебна практика).

28 В областта на данъчното облагане на вносни моторни превозни средства втора употреба член 90 ЕО има за цел да гарантира пълната неутралност на вътрешните данъци по отношение на конкуренцията между стоките, които вече се предлагат на националния пазар и вносните стоки (Решение от 20 септември 2007 г. по дело Комисия/Гърция, C-74/06, Сборник, стр. I-7585, точка 24 и цитираната съдебна практика).

29 Освен това система на данъчно облагане може да се счита за съвместима с член 90 ЕО само ако е установено, че тя действа по начин, който изключва всякаква възможност за по-тежко облагане на вносните стоки в сравнение с местните стоки, и следователно никакъв случай няма дискриминиращо действие (Решение по дело Brzeziński, цитирано по-горе, точка 40 и цитираната съдебна практика).

30 Следователно в случая въпросът, който се поставя, е дали разглежданата такса на практика се прилага по същия начин както към вносните моторни превозни средства втора употреба, така и към закупените в Полша, като се има предвид, че тези две категории превозни средства представляват подобни стоки по смисъла на член 90, първа алинея ЕО.

31 В тази връзка е безспорно, че по силата на параграф 1, първа алинея от заповедта от 28 юли 2003 г. първата регистрация на моторно превозно средство втора употреба, внесено от друга държава-членка, е обременена с разглежданата такса в размер на 500 PLN.

32 От друга страна според препращащата юрисдикция и полското правителство придобиването в Полша на подобно превозно средство обикновено не се съпътства от заплащането на никаква такса, доколкото превозното средство вече е регистрирано в споменатата държава.

33 Всъщност според препращащата юрисдикция и полското правителство при покупка на ново превозно средство в Полша производителят или вносителят на превозното средство са длъжни да осигурят свидетелството за първа регистрация върху формуляр, който получават на чиста цена 9,71 PLN. Тази цена, както и други направени от въпросния оператор разходи, свързани с издаването на свидетелството, се включвали в крайната цена на превозното средство.

34 Полското правителство и Комисията на Европейските общности подчертават в тази връзка, че след издаването му за ново моторно превозно средство свидетелството за регистрация се предава на всички последващи собственици на превозното средството.

35 От това следва, че придобиването на моторно превозно средство втора употреба, внесено от друга държава-членка и регистрирано за първи път в Полша, се обременява с разглежданата такса в размер на 500 PLN, докато придобиването в Полша на подобно превозно средство обикновено не се обременява с никаква такса за регистрация.

36 При това положение следва да се констатира, че разглежданата такса попада в приложното поле на забраната по член 90, първа алинея ЕО.

37 Предвид изложеното на поставения въпрос следва да се отговори, че член 90, първа алинея ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска такса като предвидената с параграф 1, точка 1 от заповедта от 28 юли 2003 г., която на практика обременява първата регистрация на моторно превозно средство втора употреба, внесено от друга държава-членка, а не придобиването в Полша на моторно превозно средство втора употреба, доколкото последното вече е регистрирано в тази държава.

По съдебните разноски

38 С оглед на обстоятелството, че за страните в главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред препращащата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

Член 90, първа алинея ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска такса като предвидената в параграф 1, точка 1 от заповедта на полския министър на инфраструктурата от 28 юли 2003 г. относно размера на таксата, която трябва да се заплати за получаване на свидетелство за регистрация на превозно средство, която на практика обременява първата регистрация на моторно превозно средство втора употреба, внесено от друга държава-членка, а не придобиването в Полша на моторно превозно средство втора употреба, доколкото последното вече е регистрирано в тази държава.

Подписи